

عنوان مقاله:

جایگاه آموزش در توسعه معماری پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی و سومین کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

نگین شهابی - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

فرید فروزانفر - دکترای معماری، عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار، مفهوم جدیدی است که بعد از توسعه تکنولوژیک شهرها و توجه خاص به ملاحظات اکولوژیکی، شکل گرفته است. امروزه توسعه خواهی در جهان تبدیلی به جنبشی جهانی شده و اغلب دولتها خواهان توسعه هستند، اما مراد از توسعه در این میان بسیار متفاوت است؛ از گذران امروزه و روزمره گرفته تا فراغت، از فقر مطلق تا بهبود دسترسی به خدمات اساسی اقتصادی و اجتماعی و نیز بهبود و ارتقای مداوم کیفیت زندگی در این مقوله می گنجد. در حوزه آگاهی و دانش نیز موضوعاتی چون توسعه دانش، توزیع دانش، ترویج دانش و بهره برداری از دانش می توانند به عنوان مهم ترین اصول توسعه پایدار مطرح شوند. بدین ترتیب آموزش نقشی شایان توجه در تربیت انسان پایدار ایفا می نماید. در آموزش معماری پایدار، محتوی دروس، پل ارتباطی بین علوم ساختمانی و مهارت های طراحی با توسعه اجتماعی، اقتصادی و محیطی است. این امر برای مدارس معماری بسیار مهم است، چرا که آموزش معماری فرآیندی است که افرادی را با سطحی از آگاهی عمومی به افرادی متخصص و کارشناس تبدیل می کند که این افراد با احساس مسئولیت، در فرآیند پیچیده طراحی و اجراء همسو با اهداف پروژه و به شکلی کلان در جهت توسعه پایدار گام بر می دارند. با این توصیف در این مقاله سعی بر آن است تا از جنبه های مختلف به بررسی جایگاه آموزش در معماری جهت رسیدن به توسعه پایدار بپردازیم. روند پژوهش این گفتار از جمع بندی تعاریف آغاز و به اصول، مبانی، اهداف، نظریات و شاخص های توسعه پایدار و چگونگی دستیابی به آن و نیز راهکارهایی در این زمینه پرداخته است.

کلمات کلیدی:

آموزش، معماری، توسعه، پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/519301>

